

dog endnu at bemærke, at der af mig som Ord- fører udenfor Betænkningen er stillet et Endringsforslag til § 6, idet dette Forslag ved en Infurie fra Udvalgets og navnlig fra Ordspørerens Side ikke er kommet med i Betænkningen. Som de Herrer ville se, er Ordlyden af 1ste Linie i § 6 denne: „Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1880.“ Det kan naturligvis ikke blive staaende, og mit Forslag gaar paa at lade denne første Linie udgaa og forandre den øvrige Del af Paragrafen, saa at den kommer til at lyde saaledes: „Alle tidligere Lovbestemmelser angaaende Foranstaltninger til Husdyr- og især Hestavlens Fremme bortfalde.“ Loven vil da komme til at træde i Kraft strax, efter at den er bleven bekendtgjort i Lovtidenden i Overensstemmelse med de derom gjældende Forskifter, og vil altsaa meget hurtig kunne komme alle Landboforeninger til Gode. Jeg skal særlig ved denne Leilighed bemærke, at denne Lov jo er af ikke ringe Interesse for en hel Del Foreninger, der længes efter at faae den at se som gjældende Lov, og som i Haab derom have tøvet og forhalet deres Stuers Afholdelse for om mulig at faae dem udstudte saalænge, at Loven kunde være traadt i Virksomhed, før de bleve afholdte. Det vil nu maasse ikke kunne opnaas for dem alle, men dog vel for nogle, og ogsaa af den Grund vil jeg anse det for ønskeligt, om denne Lov snart kunde træde i Virksomhed. Naar de Forandringer, vi her have foreslaaet, og som ikke ere af stor Betydning eller Vægt, ere vedtagne, vil Loven jo inden kort Tid kunne naae til det Punkt, at den bør antages at være særdisig fra Rigsdagen, forudsat da, at den ikke møder Modstand paa noget af de Steder, der ligge mellem dette Die- blik og Sagens Afslutning. Dermed skal jeg foreløbig anbefale vore Forslag til det høie Thing.

Formanden (Krabbe): Da den ærede Ordspører har omtalt Endringsforslagene udenfor Betænkningen under Nr. 1 og 2 som omdelte idag, skal jeg, efter som de bleve satte under Forhandling uden Thingets Samtykke, bemærke, at de bleve omdelte igaar.

Thorup: Det høie Thing vil jo se, at det Lovforslag, der her foreligger angaaende Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme, afviser væsentlig fra den bestaaende Lovgivning i to Retninger. Den første er med Hensyn til, at Repræsentationen tidligere har haft Indflydelse paa Distrikternes Inddeling og Størrelse, hvilket har været fastholdt siden Loven af 1862. Ved Loven af 1862 bestemtes, at ethvert Amt skulde udgjøre et Distrikt, kun blev Indenrigsministeren bemyndiget til paa enkelte Steder at lægge to Amter sammen, hvad vist navnlig skete paa Grund af, at man dengang tænkte paa blandt Andet at faae

Standerborg og Aarhus Amter sammenlagte. I 1864 bestemte man nærmere de enkelte Distrikter og Kredse og fastslog da, at der skulde være 12 Kredse, nemlig 8 i Sylland, 1 paa Sjælland, 1 paa Fyn, 1 paa Bornholm og 1 paa Lolland og Falster; til disse Kredse skulde selvfølgelig høre de om- liggende Smaager. Jeg tror, at den Stilling, som Lovgivningsmagten tidligere har indtaget til dette Spørgsmaal, er den heldigste, sundeste og rigtigste, baade for Administrationen og for Befolkningen, thi der kan gjerne opstaa Tilfælde, hvor Ministeren kan have en anden Opfattelse med Hensyn til Distrikternes Størrelse og Ind- deling, end Befolkningen har. Dette traadte jo klart frem ved Behandlingen af Loven i 1864. Det vil erindres, at den daværende Indenrigs- minister foreslog, at der kun skulde være 9 Kredse her i Landet, nemlig 5 i Sylland og 4 for Døerne. Dette valte ikke ringe Modstand, først i det andet Thing, der bestemte at der skulde være 7 Kredse, i Sylland, og derefter her i Thinget, hvor man satte Antallet til 8. Altsaa naaede man det Resultat, at medens Regjeringen havde foreslaaet 5 Kredse i Sylland, satte Rigsdagen 8. Dette viser jo, at Regjeringen let kan komme i Uoverensstemmelse med, hvad Repræsentationen og Be- folkningen ønsker. Det, synes jeg, maa være klart for Enhver, der er kjendt med disse Forhold, at det er af Interesse for Befolkningen at vide, hvilke Fremstillere af Dyr de skulle konkurrere med, for at de kunne indrette deres Hestopdræt derefter, thi det er jo ikke ubekjendt, at Hestetillaget i de forskjellige Distrikter er noget forskjelligt, det vil sige af noget forskjellig Race. Paa den anden Side tror jeg, at ogsaa Administrationen er hel- digere stillet, naar det er fastsaaet ved Lov, hvor- ledes Kredsene skulle være inddelte, og hvor store de skulle være, thi vi behøve ikke at gaa langt for at se, at Opfattelserne deraf kunne være forskjellige. Jeg har, siden jeg er bleven Medlem af Udvalget om denne Sag, modtaget et Par Breve i den Henseende; jeg skal ikke gengive deres Indhold her, da de ere private, men kun bemærke, at man deraf ser, hvor forskjellige Opfattelserne kunne være. Der gaar en Strømning, navnlig gennem Sylland, som ønsker at faae Distrikterne saa smaa som muligt, fordi man mener ikke at kunne konkurrere med andre Egne, der have bedre Hestetillæg paa Grund af bedre Naturforhold, bedre Tordeiendomme osv., og derfor ønsker, at disse Egne henlægges til et andet Distrikt. Det er en Opfattelse, jeg paa ingen Maade billiger; jeg billiger netop, at man skal konkurrere med dem, der ere bedre end En selv, thi kun derved opmuntres man. Altsaa, jeg er en bestemt og afgjort Modstander af at gjøre Kredsene altfor smaa, men jeg er en ligesaa bestemt Modstander af den anden Opfattelse, at der i Sylland kun burde være et enkelt eller et Par Distrikter; jeg tror, at en saadan Ordning vilde